

ΚΑΪΤΣΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Πατησίων 4 Τ.Κ. 10677

ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ '97

Έτος ΣΤ' - Αρ. Φύλλου 23

Ετήσια συνδρομή 500 δρχ.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου των Απανταχού Καϊτσιωτών Μακρυρράχης Φθιώτιδας θεωρεί ως πλέον σημαντικό γεγονός του περασμένου τριμήνου τις διεργασίες που έγιναν για τη σύσταση του νέου Δήμου, στον οποίο θα ενταχθεί και το χωριό μας.

Καταρχήν, ανεξάρτητα από τη σκοπιμότητα του σχεδίου «ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», η

πρώτη εντύπωση που δημιουργήθηκε στους κατοίκους του χωριού μας, όπως και στους κατοίκους όλων των χωριών της Ελλάδας, ήταν ότι θα μπορούσε και το δικό μας χωριό να γίνει Δήμος και κανένας δεν έβαζε στο μυαλό του ότι θα υπάρξουν πρωτοβουλίες για κάτι διαφορετικό. Ασφαλώς αυτό οφείλεται στην άγνοια του σχεδίου «Καποδίστριας» και στην μη ενημέρωση των κατοίκων από τους εκλεγμένους της Κοινότητάς μας.

Ο χρόνος περνούσε και τα περιθώρια στένευαν. Πέρασε το Πάσχα και καμία συζήτηση δεν έγινε στο χωριό μας. Όμως αμέσως μετά άρχισαν συζητήσεις χωρίς νόημα, προτάσεις χωρίς σχεδιασμό, φωνές άναρθρες που δεν είχαν κανένα σκοπό και δεν εξυπηρετούσαν τους στόχους που έπρεπε να είχαν τεθεί πριν από πολύ καιρό.

Η εφημερίδα μας έγραψε στο προηγούμενο φύλλο της για κάποιες ενότιες στην Επαρχία Δομοκού και πρότεινε σχετικά και με κάθε επιφύλαξη. Όμως πολλοί αμφισβήτησαν τα γεγονότα και μας κατηγόρησαν ότι οι Ενότιες ήταν έργο της φαντασίας μας.

Όμως οι εξελίξεις μας δικαίωσαν από τις προσπάθειες των οκτώ παραλίμνιων Κοινοτήτων (Ομβριακή - Παναγιά - Μακρυρράχη - Περιβόλι - Άγιος Στέφανος - Κορομπλιά - Ξυριάδα - Άγιος Γεώργιος) να συμφωνήσουν στη συνένωση των δύο ενοτήτων και να δημιουργήσουν έναν ισχυρό Δήμο. Έγιναν πολλές συζητήσεις χωρίς βέβαια να βρεθεί επιμέρους συμφωνία για την έδρα και την ονομασία του νέου Δήμου.

Σ' όλα τα χωριά έγιναν λαϊκές συνελεύσεις για να στηριχθούν και να συμβουλευθούν τον πρόεδρο και το Κ.Σ. προς τη σωστή κατεύθυνση.

Ένα άλλο σημαντικό γεγονός του περασμένου τριμήνου, ήταν το ΠΑΣΧΑ στο χωριό μας. Το κάλεσμά της εφημερίδας μας, στο προηγούμενο φύλλο, να ψήσουμε τον οβελία όλοι στο χωριό μας, είχε θετική ανταπόκριση και πάρα πολλοί συγχωριανοί μας έφθασαν στο χωριό για να γιορτάσουν με τους συγγενείς τους και τους φίλους τους και να ψήσουν τον οβελία. Όμως, μόνο για τον οβελία, επέτρεψε ο καιρός. Όλες τις άλλες μέρες βροχές ασταμάτητες δυσκόλεψαν τη ζωή όλων και ειδικά των εκδρομέων. Ο Σύλλογός μας λόγω των καιρικών συνθηκών, αλλά και λόγω του θανάτου δύο συγχωριανών μας ματαιώσε την εκδίλωση του «Κλειστού χορού» τη Δευτέρα του Πάσχα. Επίσης, οι βροχές συνεχίστηκαν και τις επόμενες μέρες, με συνέπεια να μη γίνουν οι εκδηλώσεις της Πρωτομαγιάς στα λουτρά.

Ελπίζουμε του χρόνου να μη βρέχει.

Με εκτίμηση
Το Δ.Σ.

ΔΗΜΟΣ ΑΓΓΕΙΩΝ

Οι νέοι Δήμοι της Επαρχίας Δομοκού

Ο Σιδηροδρομικός Σταθμός Αγγειών, που λειτουργεί από τον περασμένο αιώνα και εξυπηρετεί όλη την περιοχή.

Η επιτροπή που συστήθηκε με απόφαση του γενικού γραμματέα Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας για την υποστήριξη του προγράμματος «ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» αποφάσισε, ύστερα από διαβουλεύσεις - ομιλίες - συζητήσεις - προτάσεις όλων των φορέων των Ο.Τ.Α. και πρότεινε στο αρμόδιο υπουργείο Εσωτερικών να συσταθούν έξι (6) νέοι Δήμοι στην Επαρχία Δομοκού, σύμφωνα με τις ενότητες των χωριών, που δημοσίευσε η εφημερίδα μας στο προηγούμενο φύλλο της.

Δηλαδή, το χωριό μας εντάσσεται στην Ενότητα Ομβριακής - Παναγιάς - Μακρυρράχης - Περιβολίου, η οποία έχει πληθυσμό πλέον των 3.000 κατοίκων και συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις για τη σύσταση νέου Δήμου. Δε γνωρίζουμε αν αυτό είναι τελεσίδικο και πότε θα εκδοθεί το σχετικό διάταγμα. Όμως μας βρίσκει σύμφωνους και οι προσπάθειές μας τώρα επικεντρώνονται στην ονομασία του νέου Δήμου, η οποία πρέπει και επιβάλλεται να είναι «Δήμος Αγγειών». Ο πρόεδρος του Συλλόγου μας Δημ. Παπαδοκοτσώλης, τόσο στη λαϊκή συνέλευση του χωριού μας, όσο και στο Κοινοτικό Συμβούλιο (θα γράψουμε σχετικά σε επόμενο φύλλο), κατέθεσε ανάλογη πρόταση για την ονομασία του νέου Δήμου, και ακόμη, μετά την απόφαση της Επιτροπής, κατέθεσε στα Κοινοτικά Συμβούλια των τεσσάρων χωριών της Ενότητας του νέου Δήμου σχετικό υπόμνημα στο

οποίο αναλύει τους λόγους που επιβάλλουν την ονομασία «Δήμος Αγγειών» και οι οποίοι είναι σοβαροί και συσιστούν επιχειρήματα αδιάσειστα:

1ο. Το όνομα «Αγγεῖες» είναι μαρτυρία μιας αρχαίας ελληνικής πόλης, που κατέστρεψαν οι Πέρσες. Μαρτυρία αντίστασης του Έθνους μας και τόπος μαρτυρίου του λαού μας.

2ο. Το όνομα αυτό δεν αντιπροσωπεύει κανένα ιδιαίτερο στοιχείο κάποιου μεμονωμένου χωριού. Οπότε δεν προκύπτει καμία χαριστική αντιμετώπιση.

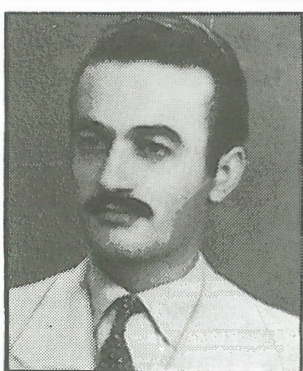
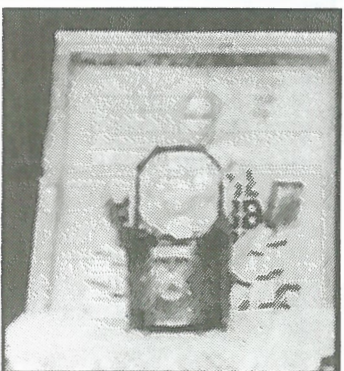
3ο. Η λέξη είναι ακραιφνώς ελληνική. Οδηγεί το νου μας στα αγγεία που αποδείχθηκαν προϊόντα αισθητικής τελειότητας, ενός λαού με φιλοκαλλία.

4ο. Η ύπαρξη στην περιοχή σιδηροδρομικού σταθμού με το ίδιο όνομα από τον περασμένο αιώνα συμβάλλει στην ευκολότερη εμπέδωση του ονόματος, ως όνομα Δήμου. Ο σιδηρο-

δρομικός σταθμός εξυπηρετεί ολόκληρη την περιοχή και όχι μόνο κάποιο χωριό και

5ο. Πιστεύουμε πως ένα όνομα Δήμου, που αφυπνίζει ιστορικές μνήμες, υπηρετεί την εθνική συνείδηση. Ελπίζουμε στην ανταπόκριση όλων των εμπλεκόμενων φορέων και στην κατανόηση της σοβαρότητας του θέματος, καθόσον ο νέος Δήμος πρέπει να στηριχθεί σε πραγματικά δεδομένα και αξιολογικές βάσεις, που θα ικανοποιούν όλους τους κατοίκους και δεν θα τους διαχωρίζουν σε ισχυρούς και αδυνάτους. Και ακόμη ο υφυπουργός Εσωτερικών, Λάμπρος Παπαδήμας, ο περιφερειάρχης Στερεάς Ελλάδας και οι διάφορες επιτροπές πρέπει να κατανοήσουν τη δική μας παρέμβαση και ν' απορρίψουν τις ιδιοτελείς παρεμβάσεις κάποιων που μοναδικός σκοπός τους είναι να ισχυροποιήσουν τη δική τους θέση.

Για να μη ξεχνάμε

Η εικόνα του Αγίου Πολυκάρπου και η λειψανοθήκη που μας έκλεψαν, άγνωστοι ιερόσυλοι, και δίπλα ο μεγάλος Ευεργέτης Γιώργος Λευτεριάς

ΚΑΛΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

Καλή Αντάμωση
στις Πολιτιστικές Εκδηλώσεις
του χωριού μας
ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΟΛΟΥΣ...

Μια παρέα νέων Καϊτσιοτών στην Αγία Παρασκευή. Όλοι πιστεύουν τότε στην ανάγκη ν' αξιοποιηθεί κάποια μέρα το γραφικό εκκλησάκι και η γύρω περιοχή. Σήμερα έχουν γίνει πολλά έργα και πρόκειται να γίνουν κι άλλα στο μέλλον. Μη μας αποθαρρύνετε όμως με αρνήσεις... Ο σκοπός μας είναι το δυνατόν καλύτερο.

Η Αγία Παρασκευή

Στις αρχές Ιουνίου, όπως μας διαβεβαίωσε ο συγχωριανός μας αγιογράφος καθηγητής Πανεπιστημίου, **Γιώργος Κόρδης**, θα βρίσκεται με συνεργάτες του στο χωριό μας για να συνεχίσει την αγιογράφιση του ιερού της Αγίας Παρασκευής.

Έτσι, ολοκληρώνεται σύντομα η αγιογράφιση της Αγίας Παρασκευής και απομένει σε μας να την προσέξουμε σαν «κόρη οφθαλμού» καθόσον είναι έργο σπάνιο και ευαίσθητο στη φθορά.

Αμέσως μετά την αγιογράφιση του ιερού της Αγίας Παρασκευής θα τοποθετηθεί και η σολή της Αγίας Τράπεζας, η οποία είναι προσφορά της **Ελένης συζ. Θωμά Παπαδοκοτσώλη** και την είχαμε ανακοινώσει στις περσινές πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Απομένει η αντικατάσταση των πλακακιών που είναι προσφορά του συγχωριανού μας **Κώστα Σανίδα**, διευθυντή της Τράπεζας Πιστεως.

Η αντικατάσταση των πλακακιών κρίθηκε αναγκαία ύστερα από την καθολική διαπίστωση ότι τα πλακάκια που είχαν τοποθετηθεί στην εκκλησία με προσφορά του συγχωριανού μας **Δημήτρη Τάτση**, ήταν τελείως ακατάλληλα και επικίνδυνα. Πάρα πολλοί συγχωριανοί μας και άλλοι φίλοι τους κινδύνευσαν να πέσουν γλιστρώντας σ' αυτά. Μερικοί έπεσαν και ευτυχώς δεν είχαμε σοβαρό ατύχημα. Όμως πρέπει να συμβεί πρώτα το ατύχημα για να το καταλάβουν και οι λίγοι που αντιδρούν τώρα στη νέα αντικατάσταση; Όλοι εκτιμούν την προσφορά του Δημήτρη Τάτση. Είναι ο μόνος που δεν έχει καμιά ευθύνη. Την ευθύνη έχει ο πλακάς που δεν γνώριζε ότι τέτοια πλακάκια κουζίνας που γλιστρούν δεν τα βά-

ζουν μέσα στην εκκλησία. Το λάθος όμως του πλακά πρέπει να το πληρώνουμε με ατυχήματα μέσα στην εκκλησία; Για μας επιβάλλεται η αντικατάσταση για να μη ζήσουμε δυσάρεστες καταστάσεις και τότε θα είναι αργά γιατί θα έχει χαθεί και η προσφορά του Κώστα Σανίδα.

Όσο για τη δικαιολογία του **Κώστα Δασκαλόπουλου** ότι όλοι στο χωριό δεν θέλουν την αντικατάσταση δεν μπορεί να είναι σωστή, γιατί τα λάθη πρέπει να διορθώνονται για να προλαβαίνουμε το κακό. Πιστεύουμε ότι πρέπει να επανεξετασθεί το θέμα, όσο είναι καιρός και πριν συμβεί κάποιο ατύχημα. Έπειτα η δικαιολογία ότι, όποιος θα πληρώνει θ' αλλάζει τα πλακάκια δεν ευσταθεί, γιατί αυτή η αλλαγή είναι αναγκαία για να διορθωθεί προηγούμενο λάθος και να φύγει το ανάθεμα που έγινε. Αυτό λέει η κοινή λογική και τίποτε περισσότερο.

Βέβαια το τραγικό λάθος έγινε όταν ο πλακάς έβγαζε τα παλιά πλακάκια και δεν βρέθηκε κανένας να τον εμποδίσει. Δεν βρέθηκε κανένας να του πει ότι τα παλιά πλακάκια ήταν κειμήλια του Ναού που γλίτωσαν την καταστροφή του πολέμου και δεν έπρεπε με κανένα τρόπο να αντικατασταθούν.

Ο Σύλλογός μας από την πρώτη στιγμή διαπίστωσε το λάθος αυτό και έκανε ό,τι ήταν δυνατό για να μην καθούν αυτά τα κειμήλια της εκκλησίας, και γι' αυτό φρόντισε να τοποθετηθούν στην αυλή για να μας θυμίζουν ότι κάποτε ήταν η θέση τους μέσα στο Ναό.

Επαναλαμβάνουμε όμως το σεβασμό όλων στην προσφορά του Δημήτρη Τάτση. Τελευταία και ενώ καταβάλλονται από πολλούς προσπάθειες για να γίνει το εξοκλήσι της Αγίας Παρασκευής ένας χώρος προσευχής προσιτός σε

Τα νέα του χωριού μας

όλους σε συνδυασμό με το «παυσίλυπο» και το γενικότερο όμορφο περιβάλλον, κάποιοι διέπραξαν βανδαλισμούς στο Ναό, του οποίου έσπασαν τα κανηλάκια, το αναλόγιο και τα τζάμια από την πόρτα. Η υποψία ότι ήταν μικρά παιδιά, μας δημιουργεί κάποια ανακούφιση, όχι ότι δικαιολογείται η πράξη τους, αλλά δικαιολογούνται από το γεγονός ότι δεν γνώριζαν τι έκαναν. Πρέπει όμως να προσέξουμε να μην ξανασυμβεί. Επίσης, υπάρχει στο Σύλλογό μας η ελπίδα ότι θα βρεθούν χρήματα για να επισκευασθεί και η σκεπή της Αγίας Παρασκευής.

Από το γραφείο του υφυπουργού Εσωτερικών **Λάμπρου Παπαδήμα** εγκρίθηκαν για το σκοπό αυτό 500.000 δρχ., που μάλλον δεν είναι αρκετές για να φθάσουν για το σύνολο των υλικών και των εργασιών. Πάντως, ο Σύλλογός μας θα φροντίσει για να εξευρεθούν και τα υπόλοιπα χρήματα που θα χρειασθούν για μια πλήρη και σιγουρη επισκευή της στέγης.

Διαρρήξεις σπιτιών

Η εφημερίδα μας κι άλλες φορές έγραψε για το θέμα και είχε επισφαιρίσει τον κίνδυνο που διατρέχουν όλα τα σπίτια στο χωριό μας από τις ληστρικές επιδρομές ξενόφερτων στοιχείων που λυμαινούνται όλη την Ελλάδα.

Και δεν είναι δυνατό να περιμένουμε με σταυρωμένα τα χέρια τη σειρά μας, τη σειρά του δικού μας σπιτιού, και ούτε πρέπει να εγκαταλείψουμε το χωριό μας, το πατρικό μας σπίτι, επειδή μας διέρρηξαν το σπίτι και μας πήραν τα λίγα πράγματα που είχαμε, όπως ακούσαμε να λέει συγχωριανός μας. Ένας άλλος είχε την τόλμη να το ξαναφτιάξει, όμως είχε πάλι την ίδια τύχη.

Γι' αυτό πρέπει να αμυνθούμε στη μάστιγα της εποχής με μέτρα αποτελεσματικά. Μέτρα φύλαξης του χωριού μας και των σπιτιών μας. Μέτρα που πρέπει να συζητηθούν. Σύντομα, όμως, προτού είναι πολύ αργά. Προτού δούμε το χωριό μας να ερημώνεται και στις γειτονίες του να κυκλοφορούν φαντάσματα.

Η εφημερίδα μας πρότεινε ως μοναδικό μέτρο τη μερική φύλαξη του χωριού μας, τώρα

προτείνει την πλήρη φύλαξη, αρκεί βέβαια να το θελήσουν όλοι. Πάντως, πριν από όλους η Κοινότητά μας πρέπει να πάρει το θέμα επάνω της. Πρέπει αυτή να πάρει την πρωτοβουλία των μέτρων για να προστατεύσει τα σπίτια των συγχωριανών μας, για να προστατεύσει το ίδιο το χωριό.

Για το πώς θα γίνει αυτό, ο Σύλλογός μας, η εφημερίδα μας, περιμένει προτάσεις από όλους. Περιμένει την πρωτοβουλία της Κοινότητας.

Σύλληψη διαρρηκτών

Μια περίεργη και παράξενη διάρρηξη σημειώθηκε για δεύτερη φορά στο σπίτι του **Δημήτρη Στάικου**, στις 8.5.1997. Την πρώτη φορά οι διαρρηκτές, αφού διέρρηξαν το σπίτι του **Στέλιου Χατζηναγύρη**, πήραν μαζί τους μια συκαταριά που είχε στο ψυγείο, την οποία μάλλον ξέχασαν στο σπίτι του Δημήτρη Στάικου, το οποίο διέρρηξαν στη συνέχεια το ίδιο βράδυ. Όμως φαίνεται ότι τη θυμήθηκαν μετά από καιρό και ξαναπήγαν στο σπίτι του Δημήτρη Στάικου και σαν νοικοκυραίοι εγκαταστάθηκαν μέσα για ένα τριήμερο, όπου κοιμόνταν, έτρωγαν, έπιναν, πλένονταν και φορούσαν τα ρούχα που υπήρχαν στο σπίτι. Βέβαια την τρίτη μέρα είχαν μαζέψει ό,τι τους ήταν χρήσιμο, γέμισαν τις βαλίτσες και ετοιμάζονταν να φύγουν. Όμως για κακή τους τύχη τους αντιλήφθηκαν χωριανοί μας, που δεν θέλουν ν' αναφερθούν τα ονόματά τους, ειδοποίησαν το Δημήτρη Στάικο και την Αστυνομία, που έφθασε αμέσως στο χωριό και μαζί με καμιά δεκαριά χωριανούς μας, οπλισμένους με ξύλα και όπλα, συνέλαβαν τους Αλβανούς διαρρηκτές μέσα στο σπίτι.

Λειτουργία των Λουτρών

Άρχισε η λειτουργία των ιαματικών λουτρών Καϊτσας - Δρανίστας με συνθήκες καλύτερες από τον προηγούμενο χρόνο.

Αυτό είναι γεγονός που ισοχύει από την εποχή που οι δύο ιδιοκτήτριες Κοινότητες ανέλαβαν την εκμετάλλευση των πηγών και των ξενοδοχείων και άρχισαν με ζήλο τις προσπάθειες αναδιοργάνωσης

και βελτίωσης των συνθηκών διαβίωσης των λουομένων καθώς και των παρεχομένων υπηρεσιών.

Η κατάσταση των λουτρών όταν τα παρέλαβαν οι Κοινότητες ήταν δραματική. Σήμερα η κατάσταση έχει αλλάξει προς το καλύτερο. Αυτό διαπιστώνει αμέσως κάθε επισκέπτης. Παντού διακρίνει κανείς την αλλαγή και τη βελτίωση. Στις παρεχόμενες υπηρεσίες, στην καθαριότητα, στην τάξη γενικά. Έχει αποκατασταθεί ένα κλίμα εμπιστοσύνης και όλοι οι λουόμενοι ασθενείς έρχονται με σιγουριά και ελπίδα υγείας και φεύγουν ευχαριστημένοι και υγιείς.

Βέβαια πολλές φορές το ενδιαφέρον πρέπει να στηρίζεται και στην ανάλογη γνώση. Γιατί μπορεί το ενδιαφέρον για την καθαριότητα του χώρου να μας οδηγεί στο καθάρισμα του γύρω δάσους, όχι όμως και στην αποψίλωση, όπως έγινε επάνω από το δρόμο που οδηγεί στο υδροθεραπευτήριο. Αυτή η αποψίλωση μπορούσε να γίνει με περισσότερη προσοχή και με τη γνώμη κάποιων ειδικών και όχι αυθαίρετα και «κακόν-κακώς», όπως θα διαπιστώσουν όλοι οι επισκέπτες.

Επίσης, η λειτουργία του εστιατορίου των λουτρών, την οποία οι Κοινότητες εμπιστεύθηκαν στον συγχωριανό μας **Μίμη Καναπίτσα**, πρέπει να αποτελεί τη βιρίνα στη λειτουργία των λουτρών.

Είναι γεγονός ότι το εστιατόριο αποτελεί τον κράχη των λουτρών λόγω της άριστης ποιότητας των φαγητών και της τέλει εξυπηρέτησης των πελατών. Όμως ακούσαμε και για κάποια προβλήματα με τα ψυγεία και για την έλλειψη μερικές φορές φαγητών. Δεν γνωρίζουμε και ούτε θέλουμε να πιστεύουμε σε κακή πρόθεση κάποιων. Εκείνο όμως που χρειάζεται είναι η παρέμβαση των προέδρων των Κ.Σ. για να τακτοποιηθεί το όλο θέμα και να μην ακούγονται παράπονα. Ίσως χρειάζονται περισσότερα ψυγεία. Ας φροντίσουν οι αρμόδιοι έγκαιρα να τ' αγοράσουν.

Οι καινούριες εγκαταστάσεις θέρμανσης του νερού του υδροθεραπευτηρίου θα βελτιώσουν στην τρέχουσα περίοδο το πρόβλημα αναμονής των λουομένων και θα διευκολύνουν και τους διερχόμενους πελάτες, συντομεύοντας το χρόνο αναμονής τους.

Η αιμοδοσία της 11ης Μαΐου 1997

Η αιμοδοσία που είχε προγραμματισθεί από το Σύλλογό μας για την 11η Μαΐου 1997, στα Νοσοκομεία ΚΑΤ, Λαϊκό και Γενικό Κρατικό Νίκαιας δεν είχε κανένα αποτέλεσμα. Ούτε ένας συγχωριανός μας δεν προσήλθε να δώσει αίμα. Παρά το γεγονός ότι είχε ανακοινωθεί στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας «Καϊτσα».

Ελπίζουμε όμως ότι στις 10 Αυγούστου θα δώσουν το αίμα τους, όλοι όσοι επιθυμούν να βοηθήσουν τους συνανθρώπους τους.

Σταθμοί στην ιστορία του χωριού μας

Του Δημ. Γ. Κουτρούμπα

31.8.1912, τ.Α') και αποτελέστηκε από τους συνοικισμούς Καϊτσα και Πάπα. Ο συνοικισμός Πάπα (νυν Μεσοχώρα) ανεξαρτητοποιήθηκε και αναγνωρίστηκε σε ίδια κοινότητα το 1919 (Β.Δ. 14.3.1919 (ΦΕΚ Α' 66/1919)). Η κοινότητα Μακρυρράχης αποσπάστηκε από το νομό Καρδίτσας και προσαρτήθηκε στο νομό Φθιώτιδας (επαρχία Δομοκού) το 1974 (Διάταγμα 479/1974 - ΦΕΚ 187/2.7.1974, τ.Α').

2. Η κίνηση του πληθυσμού της Καϊτσας 1881-1997

Κατά την απογραφή που έγινε μετά την απελευθέρωση το 1881 (ΦΕΚ,

Παρ/μα, 112/27.11.1881) οι κάτοικοι της Καϊτσας ήταν 438 (214 άνδρες, 123 γυναίκες) και σύμφωνα με τον εθνολογικό κατάλογο του 1883 ψηφοφόροι 114.

Το 1881 κάτοικοι 438, επισήμως.
Το 1896 κάτοικοι 736.
Το 1907 κάτοικοι 1.107.
Το 1920 κάτοικοι 1.072.
Το 1928 κάτοικοι 1.348 (πλέον σιδ. σταθμό 147).
Το 1940 κάτοικοι 1.207 (συν Αγγεία 147, Λουτρά 19).
Το 1951 κάτοικοι 888 (συν 35 Λουτρών Καϊτσας).
Το 1961 κάτοικοι 988 (συν 23 Λουτρών Καϊτσας).
Το 1971 κάτοικοι 720 (συν 6 Λουτρών Καϊτσας).
Το 1981 κάτοικοι 567.
Το 1991 κάτοικοι 508.

ΚΑΪΤΣΑ

Τριμηνιαία Εφημερίδα του Συλλόγου των Απανταχού Καϊτσιοτών

Υπεύθυνος Σύνταξης Δημήτρης Παπαδοκοτσώλης

Συντακτική Επιτροπή Κασσιανή Σαμαρά Σοφία Ελευθερίου Γιάννης Ψαλλίδας

Διεύθυνση Πατησίων 4 Τηλέφωνο: 3819.693 ΑΘΗΝΑ: Τ.Κ. 10677

Επιμέλεια Γ. Χρυσοβισπιάνος ☎ 5240.739

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ

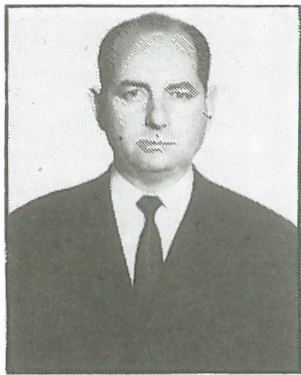
Οι απελευθερωτικοί αγώνες στην περιοχή Δομοκού από το 1821 ως το 1881

Όπως είναι γνωστό, η Θεσσαλία, στην οποία ανήκε και η περιφέρεια Δομοκού, από τους Ομηρικούς ήδη χρόνους έμεινε σκλαβωμένη στους Τούρκους επί 500 σχεδόν χρόνια, ήτοι από το 1393 ως το 1881, γιατί η υποδούλωσή της δεν άρχισε την 29ην Μαΐου 1453, που έπεσε η Κωνσταντινούπολη, αλλά το 1393 ή κατ' άλλους, το 1393.¹

Πρέπει βέβαια να υπενθυμίσουμε εδώ, ότι από το 1378 μέχρι το 1393 οι περιφέρειες Δομοκού και Φαρσάλων ήταν Σερβοκρατούμενες. Και ακριβώς κατά το 1393 είχαν συγκεντρωθεί γύρω από τον Δομοκό στρατεύματα του Δούκα των Αθηνών Γόδωνα Δελαρών και του γιου του Σεντ Ομέρ, με σκοπό να καταλάβουν τον Δομοκό, εκδιώκοντας τους Σέρβους, και ύστερα να προχωρήσουν προς την Ήπειρο.

Όμως ο Σουλτάνος Βαγιαζίτ Α' Κελδερνί (=κεραυνός 1347-1403), ακολουθούμενος και από έναν ασήμαντο βυζαντινό ηγεμονίσκο ονόματι Θεόδωρον, κατέλαβε την Φάρσαλον και τον Δομοκό και επικράτησε στην περιοχή διώχνοντας και τον Σέρβο διοικητή Στέφανο Δούκα Χλαπινό, αντιπρόσωπο του «βασιλιά των Μετέωρων Ιωσήφ», ο οποίος κατευθύνθηκε προς τα μέρη της Ναυπλίας.²

Σημαντικό όμως ρόλο στη συ-

Του ΔΗΜΗΤΡΗ Γ. ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑ
Αρα Ιστορίας - Γεν. Επιθεωρητή Μ.Ε.

ντριβή του Ελληνισμού στη Θεσσαλία έπαιξε ο Χασάν Μπαμπάς. Πρέπει επίσης να αναφερθεί εδώ ότι λίγα χρόνια πριν, 1386, είχαν καταλάβει οι Τούρκοι το Κίτρος και τον Πλαταμώννα.³ Οπωσδήποτε όμως οι Τούρκοι του Βαγιαζίτ Α' πάτησαν τα χώματα της περιοχής μας για πρώτη φορά το 1393. Βέβαια, ο Βαγιαζίτ γρήγορα αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη Θεσσαλία και να στραφεί κατά της Μογγολικής λαίλαπας, των ορδών του Ταμερλάνου, από τον οποίον συνελήφθη κοντά στην Άγκυρα και τελικά φονεύθηκε. Οι 800 χιλιάδες του Ταμερλάνου ενίκησαν τις 350 χιλιάδες του Βαγιαζίτ.

Το 1425 όμως ανακαταλαμβάνεται η Θεσσαλία από τον Τούρκο στρατάρχη Τουαραχάν Βέη και τα στρατεύματά του, και η επαρχία εποίκιζεται από τους Τούρκους Κονιάρους (καταγομένους δηλαδή από το Ικόνιον)

στους οποίους οφείλονται και τα τοπωνύμια Αμαρλάρ, Ασλανάρ, Τσουφλάρ κ.λπ. Η έναρξη, λοιπόν, της Τουρκοκρατίας στην περιοχή μας ήταν το 1393 και το τέλος της το 1881 με την προσάρτηση της Θεσσαλίας στο Ελληνικό κράτος κατόπιν αποφάσεως του Συμβουλίου του Βερολίνου υπό την προεδριαν του Καγκελαρίου Βίσμαρκ. Η σύσταση του Ελληνικού Κράτους, ως γνωστόν, έγινε με τη Συνθήκη του Λονδίνου 6 Ιουλίου 1827, που με το συμπληρωματικό άρθρο της έστρεφε τον από το 1821 απελευθερωτικό αγώνα των Ελλήνων και ρύθμιζε τα πρώτα Ελληνοτουρκικά σύνορα (Αμβρακικού - Παγασπητικού) (18/30 Αυγούστου 1832). Δυστυχώς τότε η Θεσσαλία, όπως και η περιφέρειά μας, μαζί με τις βορειότερες ελληνικές επαρχίες παρέμειναν έξω από τα όρια του Ελληνικού κράτους.

Κατά το μακρότατο αυτό διάστημα των 500 περίπου χρόνων, η περιοχή μας έμεινε κάτω από τον βαρύτατον Οθωμανικόν ζυγόν. Κατά το διάστημα αυτό πολλές απελευθερωτικές προσπάθειες έγιναν μερικές από τις οποίες ήταν αξιόλογες, στον υπόδουλο Ελλαδικό χώρο και ιδιαίτερα στη Θεσσαλία και στη Ρούμελη με τους ανάλογους αντίκτυπους και στην περιφέρεια Δομοκού.

Στην εισήγησή μας όμως αυτή, μετά τα παραπάνω εισαγωγικά, θα παρουσιάσουμε πολύ περιληπτικά τους απελευθερωτικούς αγώνες στην περιοχή Δομοκού από το 1821 ως το 1881.

(Συνεχίζεται)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Μαρία Αντ. Σπουρνιά σύζ. Γ. Τακαρώνη, γέννησε το πρώτο παιδί τους (αγοράκι) στις 19-4-1997.

Η Φρόσω Κ. Ξενιώτη σύζ. Γ. Γκέκα γέννησε το πρώτο παιδί τους (κοριτσάκι).

Να σας ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο Αθανάσιος Κων. Τσεκούρας και η σύζυγός του Βάσω βάπτισαν το πρώτο παιδί τους στις 15-6-1997 στην Αγία Παρασκευή Μακρυρράχης και το ονόμασαν Αναστασία.

Νας σας ζήσει το καινούριο όνομα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Αμοιβαία υπόσχεση γάμου έδωσαν: Ο Γεώργιος Αριστ. Χατζπαργύρης και η Ανθήπη Κορτέση από την Αθήνα. Ο Κων/νος Παν. Μάρος και η Μαντώ Δημ. Καλλιανού.

Ο Γιάννης Χρ. Πέτρου και η Θεοδώρα Γεωργ. Τριαντοπούλου.

Καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Έγιναν οι γάμοι:

Της Βίκης Αριστ. Χατζπαργύρη και του Νικολάου Χριστοδούλου στις 24-5-1997 στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Του Νικολάου Ιωάν. Μελισσά και της Εύης Βούρδα στις 14-6-1997 στον Ι. Ναό Αγίου Γεωργίου Καματερού.

Να ζήσετε ευτυχισμένοι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε η Σεβαστή Γουρούνα-Γρίβα, ετών 87, στις 25.3.1997. Η κηδεία της έγινε στην Άνω Αγόριανη.

Πέθανε ο Χρίστος Γκαραβέλλας, ετών 74, στις 13.4.97. Η κηδεία του έγινε στη Μακρυρράχη.

Πέθανε ο Χρίστος Θεοδ. Ψαλλίδας, ετών 56, στις 27.4.97. Η κηδεία του έγινε στη Μακρυρράχη.

Πέθανε η Ευαγγελία χήρα Αθαν. Τσιάγκα, ετών 86, στις 27.4.97. Η κηδεία της έγινε στη Μακρυρράχη.

Πέθαναν την ίδια μέρα στις 2.5.97 η Χριστίνα Αθ. Δελλή και ο σύζυγός της Ντίνος Φλώρος, ετών 62. Η κηδεία τους έγινε στο Ασημοχώρι Καρδίτσας.

Πέθανε ο Νικόλ. Ιωάν. Καρανούτσος, ετών 90, στις 13.5.97. Η κηδεία του έγινε στην Αθήνα.

Πέθανε η Βάσια Κολοβού, ετών 22, στις 17.5.1997 στην Αγγλία, όπου σπούδασε Νομική. Ήταν εγγονή της Τασίας Κοφαλιά-Γραμματικούλη της κόρης της Ντίννας. Η κηδεία της έγινε στο Βόλο.

Πέθανε ο Πασχάλης Παπαδημητρίου, ετών 51, γνωστός στο χωριό μας, στο οποίο υπηρέτησε ως χωροφυλάκας στο σταθμό Χωροφυλακής.

Πέθανε η Φωτεινή σύζ. Γεωργ. Κουτρούμπα, ετών 80, στις 29.5.97. Η κηδεία της έγινε στο Βόλο.

Πέθανε η Ελένη χήρα Αθ. Κρούπα, ετών 89, στις 31.5.97. Η κηδεία της έγινε στη Μακρυρράχη.

Πέθανε ο Γιάννης Μιλτ. Παπαδοκοτσώλης, ετών 63, στις 13.6.97. Η κηδεία του έγινε στη Μακρυρράχη.

Τα θερμά μας συλλυπητήρια.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Πτυχίο του Τμήματος Αρχαιολογίας και Ιστορίας του Πανεπιστημίου Αθηνών πήρε ο Νικόλαος Ευαγ. Ψαλλίδας.

Πτυχίο της Ιατρικής Αθηνών πήρε ο Στέλιος Κων/νου Τζιτζιλώνης.

Συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

ΠΕΤΥΧΑΝ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ 1996

Η Νικολέτα Κούτσικα του Γεωργ. στο Τμήμα Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης.

Η Γεωργία Κων/νου Μόσχου στη Νοσηλευτική Αθηνών.

Η Βασιλική Ιωάν. Καρανούτσου στο Τμήμα Γαλλικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ο Ιωάννης Νικολ. Καραϊσκος στο Τμήμα Ηλεκτρολογίας Τ.Ε.Ι. Κοζάνης.

Συγχαρητήρια και καλές σπουδές.

— Καλησπέρα, Βαγγελιώ.

— Καλωσόρισε, είπε, και μου δώσε το χέρι της, ενώ με κοίταζε με κάτι μάτια τεράστια.

Προσπώθηκα όλοι. Το τραπέζι ήταν στρωμένο με κεντημένο, λευκό τραπεζομάνηλο, έξι σερβίτσια και στη μέση μια κανάτα κόκκινο κρασί.

Στη μια πλευρά του τραπέζιού δύο καρέκλες άδειες· στην πλάτη τους είχαν ένα κόκκινο κάλυμμα, κεντημένο με άσπρα και κίτρινα λουλουδία.

Η Βαγγελιώ μου 'δειξε να καθίσω, κάθισε κι αυτή πλάι μου. Γύρισα να τη δω, η ματιά της μ' έκαιγε.

Ο πατέρας κοίταζε τη μάνα, κοιτάζανε εμάς και μιλούσαν τα μάτια τους. Τα μικρότερα αδέρφια της Βαγγελιώς μας κοιτάζαν με αγάπη, κρυφογελοῦσαν και σοβαρευόνταν πάλι. Οι κουβέντες ελάχιστες.

Ήπια τα δυο χέρια της Βαγγελιώς και τα φίλησα. Είχε γίνει παπαρούνα.

— Δική μου; είπα, βρίσκοντας πάλι το θάρρος μου.

— Δική σου, είπαν όλοι, μ' ένα στόμα.

— Δική σου, είπε τελευταία κι η Βαγγελιώ.

Εκεί έσκυφα και τη φίλησα. Ο πατέρας έβαλε κρασί στα πότνια. «Ευλογητός ο Θεός ημών πάντοτε...», είπε κι όλοι κάναμε το σταυρό μας.

Αρχίστε να τρώτε, παιδιά μου, μην κρυώσει το φαγητό, και σκούπισε με την πετσέτα τα μάτια της.

Έτσι παντρεύτηκα.

Θύμιος Πανέλαιος

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Την παραπάνω ιστορία αγάπης τη διαβάσαμε στις «Βελισιώτες», μας άρεσε και τη δημοσιεύουμε γιατί πιστεύουμε ότι είναι πρωτότυπη και θα ικανοποιήσει και τους αναγνώστες της «Καΐσας» μας.

ΓΙΑ ΝΑ ΑΚΟΝΙΖΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΤΕΡΟΙ ΤΙΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Μια κουβέντα παλιοκαιρινή

— Ώρα Γιώργου.
— Τι θελς πατέρα;
— Ωρέ φέρι τού σφυρι και κι τ' αμόνι να τρουχίσου την κουσιά, να πάου να κόψου κείνου τ' χαρταράκι σου Κουσαλού..

— Πού είνι πατέρα;
— Κάτ' απ' τ' αμπάρ..

— Δεν τού βρισκού..

— Ορέ, γριά, μπάκι του πήρι κα- νέννας το σφρι;.

— Δε μ' κρενς Γιάνν; Του πήρι του πρωί ου Κώτσους κι πήρι κι του γμάρ να πάει να κόψει του κάρ σου Σμάκι..

— Άι σου καλό γριά, κι δε μ' τού λες τόσνη ώρα; Ξικουτλάνις;.

— Τότε αμπήδα τ' φουράδα, Γιώργου, κι πάινι δώ να σου Καρακόλι, να φερς τίπουτα κλαράκια για του φούρνου να ψήσουμε τα καρβέλια..

— Ου όκι. Ιγώ τ' φουράδα, τη θέλω να φορτώσω κείν' τα δημάτια σου Σήκουμα..

— Τις λες, ρημένε; λέει η μάνα. Κι θα μ' αφγκς χωρίς ξύλα; Πώς θα ψήσου του ψωμί να τριπλικώσ' του βράδ; Μπα' Παλάβουσις πιδάκι μ;.

— Τράβα, μάνα, μερικές πουρνάρις απ' τ' Τέλια τη φράχτι για του φούρνου κι κάν' τη δλειά σ' να πάου κι ιγώ στη δλειά μ', κι ου γέ- ρους ας πάν, να ιδεί του σάρ μι τ' άλλου του γμάρ χωρίς σαμάρ.

(Για την αντιγραφή)

Δ.Γ.Κ.

Έτσι...

παντρεύτηκα

Ήθελα για γυναίκα μου τη Βαγγελιώ, όσο τίποτ' άλλο στη ζωή μου.

Την κοίταζα από μακριά και χαιρόμουν, και φανταζόμουν. Την καλημέριζα από κοντά κι η θέρμη

μου την έκανε να κοκκινίζει σα γι-νωμένο ρόδι.

Δεκαεννιά χρονών —βγήκε για καλά το μουστάκι μου. Ξύρισα τα γένια μου, φορέθηκα, χτένισα τα μαλλιά μου και την ώρα που άναβαν τα φώτα και στρώνανε το βρα-δινό τραπέζι χτύπησα την πόρτα της.

Ήταν χειμώνας και χιόνια και τα τζάκια καίγανε. Καλησπέρα και προσπώθηκα όλοι.

Ο πατέρας, η μάνα, η Βαγγελιώ, ο Τρύφωνας, ο Αλέκος, τα μικρότερα αδέρφια της Βαγγελιώς.

Με ρώτησαν για τους δικούς μου, για τις δουλειές.

— Οι δουλειές καλά πάνε. Όμως εγώ για άλλη δουλειά ήρθα απόψε απροσκάλεστος στο σπίτι σας, είπα.

— Εύχομαι, παιδί μου, να 'ναι για καλό, είπε σχεδόν πατρικά ο πατέρας της Βαγγελιώς.

— Για καλό ήρθα, μπάρμπα-Θώμο. Δεν άκουσα ποτέ να κακο-λογούν την αγάπη. Όλοι γι' αυτήν καλά λένε. Τιμώ την οικογένειά σας και με το παραπάνω. Αν με θέλει η Βαγγελιώ, τη ζητώ απόψε για γυ-ναίκα μου. Δεν ήθελα να στείλω άλλον να πει για μένα ότι την αγα-πώ σαν τα μάτια μου. Ξέρω ότι θα τιμήσετε το λόγο μου και τα αισθή-ματά μου.

— Καλά έκανες κι είπες μόνος σου αυτό που νιώθεις για την κόρη μου. Ένας σωστός άντρας δεν ε-μπιστεύεται τα αισθήματά του σε κα-νέναν, γιατί μπορεί να του τα κο-ροϊδέψουν.

Κι εμείς σε τιμούμε, Βαγγέλη, εί-πε ο πατέρας της Βαγγελιώς, κι ε-σένα και την οικογένειά σου.

— Θα 'ναι και το έξοδο μονό στη γιορτή μας, αστειεύτηκα και χαμο-γέλασα στη Βαγγελιώ.

Κοιτάχτηκαν στα μάτια ν' ανακα-λύψει ο ένας τις ανείπωτες σκέψεις του άλλου. Κοίταζαν την Βαγγελιώ, που δεν άντεξε την ευτυχία, κι έ-σκυψε το κεφάλι.

Εγώ κοίταζα έναν έναν με ψυ-χραιμία. Ήμουν αποφασισμένος.

Χρόνια σκεφτόμουν και σχεδίαζα αυτή την τολμηρή επίσκεψη.

— Άσε μας να το κουβεντιάσου- με, Βαγγέλη, κι αύριο βράδυ τα λέ- με πάλι. Δεν σε κρατάμε, δε σε διώχνουμε. Είσαι τιμιο κι άξιο παλι-κάρι. Άσε μας να το σκεφτούμε, εί- πε η μάνα της Βαγγελιώς.

Δεν είπα τίποτε άλλο. Είπα μόνο «Καληνύχτα» και βγήκα.

Ο αέρας είχε κόψει τελείως κι άρχισε να χιονίζει ήσυχα ήσυχα, σα να 'χε ο ουρανός μια σοβαρή σκέ-ψη κι απ' την πολλή χαλάρωση ά-φηνε το χιόνι να πέφτει πλατιές, υ-γρές νιφάδες.

Το άλλο βράδυ, στην ώρα μου, χτύπησα πάλι την πόρτα.

— Βαγγέλη μου, δε σου λέω να κάτσεις, είπε χαρούμενη και λυπη-μένη μαζί η μάνα της Βαγγελιώς. Δεν προλάβαμε να πάρουμε από-φαση. Δεν μπορέσαμε να το συζη-τήσουμε, όπως πρέπει. Μπορείς να μας δώσεις ακόμα μια μερούλα;

— Χρόνια αγαπώ τη Βαγγελιώ, κυρά-Μανωλιά. Για μια ζωή τη θέ-λω. Και μου λες αν μπορώ να περι-μένω μια μερούλα ακόμη; Αύριο βράδυ την ίδια ώρα θα είμαι πάλι εδώ.

— Κάνε μας τη χάρη, Βαγγέλη, είπε ο πατέρας της, σαν να ήθελε απλώς να πει κάτι σ' αυτή τη στιγμή της αμχανιάς.

Είδα την Βαγγελιώ να κοιτάζει α-λαφιασμένη τους γονείς της, και για πρώτη φορά έχασα το θάρρος μου.

Μήπως ήθελαν να σχεδιάσουν καλύτερα την άρνηση;

Δεν βρήκα άλλα λόγια, κοιτάξα αποφασιστικά τη Βαγγελιώ, να της δώσω ή να πάρω κουράγιο, κι είπα μόνο: «Καληνύχτα».

Την τρίτη βραδιά το σπίτι του μπάρμπα-Θώμου έβγαζε φως απ' όλα τα παράθυρα. Η καμινάδα του τζακιού τίνιζε στην ξάστερη, άσπρη βραδιά κόκκινες σπιθές. Δεν πρό-λαβα να χτυπήσω την πόρτα κι ά-νοιξε από μέσα η Βαγγελιώ. Έλα-μπε μέσα στο καλό της φόρεμα.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Καλοκαίρι 1997

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, θα διοργανωθούν από το Σύλλογό μας Πολιτιστικές Εκδηλώσεις στο χωριό μας από 7 έως 10 Αυγούστου. Δηλαδή θα είναι τετραήμερες και αρχίζουν την Πέμπτη 7 Αυγούστου και τελειώνουν την Κυριακή 10 Αυγούστου 1997.

Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων θα είναι στα πλαίσια των προηγούμενων χρόνων και θα ανακοινωθεί με φέι-

βολάν. Πάντως ο Σύλλογός μας δεν είναι σε θέση να διαθέσει χρήματα για τις Πολιτιστικές Εκδηλώσεις, γι' αυτό τα πάντα θα εξαρτηθούν από τυχόν χορηγίες και τυχόν προσφορές συγχωριανών μας.

Γι' αυτό κάνουμε έκκληση προς όλους, να βοηθήσουν τις προσπάθειες του Συλλόγου, καθώς οι πολιτιστικές εκδηλώσεις είναι θεσμός για το χωριό μας που συμβάλλει τα μέγιστα στο να δια-

τηρείται ζωντανό και να ελπίζει σε κάτι καλύτερο.

Όλοι λοιπόν τον Αύγουστο με τους φίλους μας στο χωριό μας για να χαρούμε και να χορέψουμε. Οι νέοι καλούνται να βοηθήσουν τις προσπάθειες των διοργανωτών των εκδηλώσεων και να συμμετάσχουν στους αθλητικούς αγώνες που θα προγραμματισθούν, καθώς και στον αγώνα φουτσανελοφόρων.

Επίσης, οι γυναίκες του χωριού μας πρέπει να δείξουν, όπως κάθε χρόνο, ότι είναι άριστες και πρόθυμες και αξίζουν τους επαίνους όλων. Ίσως γι' αυτές οργανωθεί στις 6 Αυγούστου μία ημερήσια εκδρομή —προσκύνημα— στην Παναγία την Προυσιώτισσα.

Επίσης, όλοι όσοι μπορούν να βοηθήσουν την αιμοδοσία για την Τράπεζα Αίματος του Συλλόγου μας, που θα γίνει την Κυριακή 10-8-1997 από 9 π.μ. μέχρι 13 μ.μ. στο Αγροτικό Ιατρείο του χωριού μας. Δεκαπέντε χρόνια τώρα η Τράπεζα του Συλλόγου μας λειτουργεί, με τη δική σας συμπαράσταση, και βοηθάει τους πάσχοντες συγχωριανούς μας. Όλα αυτά τα χρόνια ανταποκρίθηκε με προθυμία στην ανάγκη όλων όσων τη χρειάστηκαν. Το έργο της είναι θεάρεστο και στηρίζεται μόνο στη δική σας θέληση να βοηθήσετε τους συνανθρώπους σας.

Οι σκακιστικοί αγώνες που τον περασμένο χρόνο σημείωσαν επιτυχία και είχαν μεγάλη απήχηση και ανταπόκριση, φέτος θα συνεχισθούν με τη συμμετοχή σκακιστών από την Ομβριακή, την Παναγιά, το Περιβόλι και τη Μακρυράχη. Εξάλλου οι σκακιέρες, προσφορά του Δημήτρη Στάικου, περιμένουν ευρύτερη συμμετοχή.

Στις Πολιτιστικές μας Εκδηλώσεις είναι καλεσμένοι όλοι οι απανταχού Καϊτσιώτες με τους φίλους τους, καθώς και κάτοικοι των γειτονικών χωριών. Επίσης, όλοι οι φορείς του χωριού μας καλούνται να βοηθήσουν.

Όλοι όσοι αγαπούν το χωριό μας, επιστρατεύονται αυθορμήτως στην κοινή προσπάθεια. Κανένας δεν πρέπει ν' απουσιάσει με τη δικαιολογία ότι δεν προσκλήθηκε. Η πρόσκλησή μας αφορά όλους και όλους τους περιμένουμε.

Καλή αντάμωση

Στολή στον παπα-Δημήτρη

Μια ολοκαινούρια και πολύ όμορφη στολή έκαναν δώρο στον ιερέα του χωριού μας παπα-Δημήτρη Χαΐνη συγχωριανοί μας από τη Θεσσαλονίκη.

Την πρωτοβουλία ανέλαβε η Βασιλική Σιμοπούλου και ο σύζυγός της Σιδέρης, οι οποίοι την παρέδωσαν στον παπα-Δημήτρη, που τους ευχαρίστησε γεμάτος χαρά και ενθουσιασμό.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΧΘΕΣ

Φωτογραφία του 1917

Διακρίνονται ο Δάσκαλος Γιάννης Οικονόμου, η σύζυγός του Μαρίνα και τα παιδιά τους Ηλίας, Κώστας, Φώτω και Γεωργία. Ο Γιάννης Οικονόμου υπήρξε από τους πρώτους Καϊτσιώτες δασκάλους μετά την απελευθέρωση από τους Τούρκους. Υπήρξε στο χωριό μας για πολλά χρόνια και δίδαξε τα πρώτα γράμματα στα μικρά Καϊτσιωτόπουλα.

Ο Δάσκαλος Κώστας Καλαθάς, συνεχίζει για όγδοη χρονιά ακούρατος το έργο του παρουσιάζοντας καινούριους χορούς που εντυπωσιάζουν τον κόσμο στις εκδηλώσεις. Η εφημερίδα μας συγχαίρει τα παιδιά και το δάσκαλό τους, που συνεχίζουν την παράδοση και ζωντανεύουν με το κέφι τους τις εκδηλώσεις. Επίσης, η εφημερίδα μας εκφράζει την ευαρέσκειά της, ιδιαίτερα στον συγχωριανό μας Στέλιο Χατζηαργύρη, για την ευαισθητοποίηση που δείχνει για τους νέους του χωριού μας, συνεχίζοντας να βοηθάει το χορευτικό, καταβάλλοντας και την αμοιβή του δασκάλου Κώστα Καλαθά.

Φωτογραφία από τους περσινούς σκακιστικούς αγώνες, στην οποία διακρίνονται σκακιστές από το Περιβόλι

Έντονη Καϊτσιώτικη παρουσία στο Πρώτο Συνέδριο της Ε.Μ.Α.Ε. Δομοκού, «Ο Έλληνας»

Στις 17 και 18 Μαΐου πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του Δημοτικού Θεάτρου Δομοκού το πρώτο συνέδριο της Εταιρίας Μελέτης και Ανάπτυξης Επαρχίας Δομοκού «Ο ΕΛΛΗΝ».

Θέμα του Συνεδρίου «Ιστορία και πολιτισμός της επαρχίας Δομοκού».

Στις εργασίες του συμμετείχαν και το παρακολούθησαν πολλοί επώνυμοι και ανώνυμοι.

Κληρικοί, βουλευτές, δήμαρχοι και λοιποί δημοτικοί και κοινοτικοί άρχοντες, επιστήμονες, ιστορικοί, καλλιτέχνες και συγγραφείς.

Έντονη ήταν και η Καϊτσιώτικη παρουσία.

Καταρχάς ο φιλόλογος Δημήτριος Νάσιος, προϊστάμενος του Ιστορικού Αρχείου Λαμίας αναφέρθηκε στο έργο και τη ζωή του πρόωρα αδικοχαμένου ποιητή και δημοσιογράφου Νικόλαου Αντωνούλα, που έφυγε το 1929 μόλις 23 ετών.

Διαβάστηκε η έρευνα του Δημήτρη Κουτρούμπα, διδάκτορα Ιστορίας «Απελευθερωτικοί Αγώνες στην Επαρχία Δομοκού τον 19ο αιώνα».

Ο Κώστας Μπιλέρης παρουσίασε την εργασία του «Επίδραση της αγροτικής ζωής στη γλώσσα μας».

Τις εργασίες του συνεδρίου παρακολούθησαν και οι: Νικόλαος Καραϊσκάς του Ιωάννου, νομαρχιακός σύμβουλος και Αθανάσιος Καραϊσκάς του Δημητρίου, πρώην Πρόεδρος του χωριού μας.

Ευχόμαστε και ελπίζουμε ό,τι καλύτερο για την ΕΜΑΕΔ.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

(1614) Γεώργ. Δημ. Πατριδής 5.000 δρχ., (1615) Νικόλ. Θανασιάς 3.000 δρχ., (1616) Στέλλα Θανασιά-Αργυροπούλου 3.000 δρχ., (1617) Ιωάν. Φ. Δασκαλόπουλος 10.000 δρχ., (1618) Ευσταθία Ζέρβα 1.000 δρχ., (1619) Νικόλ. Καπάλας 5.000 δρχ., (1620) Ιωάν. Ηρ. Δραγούνης 10.000 δρχ., (1621) Κων/νος Ξενοφάνης 5.000 δρχ., (1622) Δημήτριος Παπαδόπουλος 5.000 δρχ., (1623) Κων/να Παπασακελλάριου 72.668 δρχ., (1624) Παναγιώτα Μελισσού 1.000 δρχ., (1625) Αθαν. Χαραλάμπους 1.000 δρχ., (1626) Παναγ. Κλεισιάκης 1.000 δρχ., (1627) Γεώργιος Σούλιος 1.000 δρχ., (1628) Βασίλ. Ν. Καλτσάς 1.000 δρχ., (1629) Σταύρος Ν. Καλτσάς 1.000 δρχ., (1630) Δέσποινα Μπανούση 1.000 δρχ., (1631) Κούλα Παπαδοκοτσώλη-Αγαππού 5.000 δρχ., (1632) Αθαν. και Παύλος Δραγούνης 20.000 δρχ., (1634) Γιάννης Παπαϊωάννου 1.000 δρχ., (1635) Θεόδ. Χατζηαργύρης 5.000 δρχ., (1636) Νικόλ. Παντίδης 5.000 δρχ., (1637) Νικόλ. Στάικος 4.000 δρχ., (1638) Ξενοφών Πέτσος 5.000 δρχ., (1639) Γεώργ. Ιωάν. Μπουλούζος 5.000 δρχ., (1640) Αικατ. Λάμπρ. Μακρή 2.000 δρχ., (1641) Γιάννης Χρ. Κουτρούμπα 10.000 δρχ., (1642) Μαίρη Φωτοπούλου 10.000 δρχ., (1643) Μαίρη Θωμ. Κουτριμπάνου 5.000 δρχ., (1644) Μαίρη Κουτριμπάνου-Ντούσου 2.000 δρχ., (1645) Τσεβούλα Αποστολοπούλου 1.000 δρχ., (1646) Αντιγόνη Τσιάνγκα 1.000 δρχ., (1647) Αχιλλέας Μπιστώνης 5.000 δρχ., (1649) Αθανασία Ποδάρα 2.000 δρχ., (1650) Στέλιος Παπαγεωργίου 2.000 δρχ., (1651) Σταύρος Παπαγεωργίου 2.000 δρχ., (1653) Βούλα Ξυνουτύρα 10.000 δρχ., (1654) Παναγιώτης Καρούζας 2.000 δρχ., (1655) Ιωάννης Αμβράζης 1.000 δρχ., (1656) Γεώργιος Θανασιάς 2.000 δρχ., (1657) Ανδρέας Τάσιος 1.000 δρχ., (1658) Δημήτριος Θανασιάς 1.000 δρχ., (1659) Γεωργία Ιωάν. Καπάλα 2.000 δρχ., (1660) Βάιος Κουμπογιάννης 5.000 δρχ., (1661) Ηλίας Γ. Κόκκινος 5.000 δρχ., (1662) Γεώργιος Καρούζας 1.000 δρχ., (1663) Μαρία Παπαγεωργίου-Μούρτου 2.000 δρχ., (1664) Γεώργιος Γκαραβέλλας 1.000 δρχ., (1665) Κων/νος Σπυρνιας 500 δρχ., (1666) Αθαν. Τζαβίδης 2.000 δρχ., (1667) Βασίλ. Θανασιάς 1.000 δρχ., (1668) Ηλίας Σπ. Σανίδας 2.000 δρχ., (1669) Αγορή Σανίδα-Ανδρούλα 5.000 δρχ., (1670) Ηλίας Ιωάν. Ρέππας 5.000 δρχ., (1671) Γιώργος Γρανίτσας 1.000 δρχ., (1672) Παναγιώτης Ζαβός 2.000 δρχ., (1673) Βούλα Καρατσάλη 5.000 δρχ., (1674) Ιουλία Δραγούνη-Γιαννιτσιώτη 1.000 δρχ., (1675) Λεμονιά Δραγούνη-Καθαροπούλου 1.000 δρχ., (1676) Αναστασία Παπαδοκοτσώλη-Αποστολοπούλου 1.000 δρχ., (1677) Γεωργία Ζάχου 1.000 δρχ., (1678) Γεώργιος Μπουλούζος (Ομβριακή) 1.000 δρχ., (1679) Μαρία Αμβράζη-Καρακόλη 8.000 δρχ., (1680) Κων/νος Χριστ. Δραγούνης 2.000 δρχ., (1681) Ευάγγελος Κων. Κούτσικας 5.000 δρχ., (1682) Δημήτριος Κων. Κούτσικας 5.000 δρχ., (1683) Κρυστάλλω Καράγιωργα 2.000 δρχ., (1684) Ευαγγελία Παπαδοκοτσώλη-Τζωτζα 5.000 δρχ.

Σημείωση: Η αριθμηση έγινε βάσει των αποδείξεων.

★ ★

Το Δ.Σ. του Συλλόγου των Απανταχού Καϊτσιωτών Μακρυρράχης Φθ/δας ευχαριστεί τους συνδρομητές της εφημερίδας μας «Καϊτσα» και τους διαβεβαιώνει ότι θα συνεχισθεί η έκδοση της «Καϊτσας», η οποία αποτελεί πλέον τον αναγκαίο συνδετικό κρίκο με το χωριό μας.

Όμως είναι ανάγκη να δραστηριοποιηθούν όλοι οι ανταποκριτές της εφημερίδας μας, αλλά και όλοι οι Απανταχού Καϊτσιώτες και φίλοι του Συλλόγου, να μας στέλνουν τις ανταποκρίσεις τους, τα Κοινωνικά Νέα, τις διάφορες δραστηριότητες, μηνύματα και επιστολές με παρατηρήσεις και σχόλια για την εφημερίδα μας και για το Σύλλογό μας.

Με εκτίμηση
Το Δ.Σ.